

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 186. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234812560/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Aandedraget hørte op, og langt om længe kom der et søvnt „Ja“. Frøken Petersen havde Nattevagten. Ida gik med Måden ud i Forstuen, hvor Manden med Bælterne drejede rundt endnu.

— De skal spise, Schrøder, sagde Ida, lige foran ham, som talte hun til en Døv.

— Hm; han så kun paa hende.

— De skal spise, Schrøder, gentog hun.

— Hm.

— Men det maa være nu — hun blev ved at tale saa tydeligt, som havde Manden svært for at høre —: for nu kommer Lægerne.

Og hun ledte ham ind, foran sig, hen til Bordet.

Man hørte allerede Lægerne paa Trappen, og Nøglerne lød i Døren. Det var Reservelægen og to Kandidater, bagest kom Frøken Helgesen, Plejemoderen, med Journalen. Hun bar den som en Retsbetjent et Aktstykke.

Patienterne rejste sig fra Bordet, og de tre Gamle i Sengene fulgte Lægerne med deres sært halvbrusted Øjne:

— Der er jo ikke noget? spurgte Lægen.

— Nej, Hr. Reservelæge.

Lægen gik alene ind paa „A“ og lukkede Døren.

Kandidat Qvam svang sig op paa Forstuebordet og slog Benene sammen:

— Vorherre frels os, sikken en Vagt. Elve indlagt og én af dem „pumpet“.

— Var det Opium? Frøken Helgesen talte til Kandidaterne forretningsmæssigt som til Kolleger.

— Ja, det er en Klejnsmedesvend . . . De si'er, det er Kærlighed, og nu har de slæbt ham paa femte Time op og ned ad Gulvet — to Mand . . . Vorherre bevar's, at Menneskenes Børn ikke kan lære at tage det med Ro . . . Hvad siger De, Frøken Brandt?

Qvam sprang ned, for Reservelægen kom ud:

— De kan gerne lade Patienten trække lidt frisk